

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2014. március 13.*

„Mezőgazdaság — 341/2007/EK rendelet — A 6. cikk (4) bekezdése — Vámkontingensek — Kínából származó fokhagyma — Behozatali engedélyek — Egyes behozatali engedélyekből származó jogok átruházhatatlan jellege — Megkerülés — Joggal való visszaélés”

A C-155/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre (Olaszország) a Bírósághoz 2013. március 27-én érkezett, 2013. február 12-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES)**, felszámolás alatt,

az **Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co.**,

az **Agricola Lusìa srl**,

a **Romagnoli Fratelli SpA**,

az **Agrimediterranea srl**,

Parini Francesco,

a **Duoccio srl**,

a **Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl**,

a **Novafruit srl**,

az **Evergreen Fruit Promotion srl**

és

az **Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, M. Safjan, J. Malenovský, A. Prechal és K. Jürimäe (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

* Az eljárás nyelve: olasz.

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., az Agricola Lusía srl, a Romagnoli Fratelli SpA, az Agrimediterranea srl és Parini Francesco képviseletében M. Moretto avvocato,
- a Duoccio srl képviseletében M. Camilli avvocato,
- a Novafruit srl és az Evergreen Fruit Promotion srl képviseletében W. Viscardini és G. Doná avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője G. Albenzio avvocato dello Stato,
- a spanyol kormány képviseletében A. Rubio González, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében P. Rossi és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a harmadik országokból behozott fokhagymára és más mezőgazdasági termékekre vonatkozóan vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről, valamint származási bizonyítványok rendszerének bevezetéséről szóló, 2007. március 29-i 341/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 90., 12. o.) 6. cikke (4) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Società Italiana Commercio e Servizi srl (felszámolás alatt) (SICES), az Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., az Agricola Lusía srl, a Romagnoli Fratelli SpA, az Agrimediterranea srl, Parini Francesco, a Duoccio srl (a továbbiakban: Duoccio), a Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, a Novafruit srl és az Evergreen Fruit Promotion srl, valamint az Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia (velencei vámhivatal, a továbbiakban: Agenzia Dogane) között azon vámhelyesbítésről és -megállapításról szóló határozatok tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyeket az utóbbi vámhivatal küldött az előbb felsoroltak számára a 0703 20 00 KN-kód alá tartozó, Kínából származó, kedvezményes vámtarifában részesülő fokhagyma behozatala vonatkozásában.

Jogi háttér

A 341/2007 rendelet

- 3 A 341/2007 rendelet (1), (7)–(10), valamint (13)–(15) preambulumbekzdésének szövege a következő:
„(1) 2001. június 1-je óta a 0703 20 00 KN-kód alá tartozó fokhagyma behozatalára vonatkozó rendes vám 9,6%-os értékvből és nettó tonnánként 1200 [euróban] meghatározott összegből áll. [...]

[...]

- (7) A GATT-kontingensen kívüli, nem kedvezményes behozatalra vonatkozó meghatározott vám megléte miatt a GATT-kontingens kezeléséhez a behozatali engedélyek rendszerének bevezetése szükséges. E rendszer bevezetésének lehetővé kell tennie a teljes fokhagyma-behozatal alapos nyomon követését. [...]
- (8) Annak érdekében, hogy minden behozatalt a lehető legszorosabban nyomon kövessenek – főleg a származás vagy a termék félrevezető megjelölése révén történő csalással kapcsolatos legutóbbi incidenseket követően –, a fokhagyma-, és a fokhagyma félrevezető megjelölésére használható egyéb termék mindenféle behozatalt importengedély kiadásához kell kötni. Két behozataliengedély-kategóriát kell megállapítani, az egyik a GATT-kontingens alá tartozó behozatalokra, a másik minden egyéb behozatalra vonatkozik.
- (9) A jelenlegi importőrök érdekében, akik az érintett termékekből általában jelentős mennyiségeket hoznak be, illetve a piacra lépő új importőrök érdekében is, akik számára ugyanúgy lehetőséget kell biztosítani a fokhagyma vámkontingenseire vonatkozó behozatali engedélyek kérelmezésére, különbséget kell tenni a hagyományos és az új importőrök között. Világosan meg kell határozni az említett importőrök e két kategóriáját, valamint bizonyos kritériumokat kell előírni a kérelmezők státusa és a kiadott behozatali engedélyek felhasználása vonatkozásában.
- (10) Az említett importőrök kategóriáknak kiosztandó mennyiségeket a ténylegesen behozott mennyiségek, nem pedig a kibocsátott behozatali engedélyek alapján kell meghatározni.

[...]

- (13) Az importőrök mindkét csoportja által benyújtott, a harmadik országokból származó fokhagyma behozatalára vonatkozó engedélykérelmeket bizonyos korlátozásokhoz kell kötni. Ezek a korlátozások nemcsak az importőrök közötti verseny biztosítása miatt szükségesek, hanem amiatt is, hogy a gyümölcs- és zöldségágazatban valós kereskedelmi tevékenységet kifejtő valamennyi importőrnek lehetőséget biztosítsanak jogszerű kereskedelmi helyzetének a többi importőrrel szembeni védelmére, illetve hogy a piacot egyetlen importőr se tudja ellenőrzése alá vonni.
- (14) Annak érdekében, hogy biztosítsák a tényleges importőrök közötti versenyt, valamint azért, hogy a GATT-kontingens alá tartozó fokhagymára vonatkozó behozatali engedélyek elosztása terén jelentkező spekulációt vagy a rendszerrel szembeni bármilyen visszaélést megakadályozzák, ami az új és a régi importőrök jogos kereskedelmi pozícióival ellentétes lenne [helyesen: valamint azért, hogy megakadályozzák a GATT-kontingens alá tartozó fokhagymára vonatkozó behozatali engedélyek elosztása terén jelentkező spekulációt, vagy a rendszerrel szembeni minden olyan visszaélést, amely az új és a régi importőrök jogos kereskedelmi pozícióival ellentétes lenne], szigorúbb ellenőrzést kell meghonosítani a behozatali engedélyek helyes használatára vonatkozóan. E célból a behozatali engedélyek átruházását meg kell tiltani, valamint többszörös kérelem benyújtásának esetére szankciókat kell bevezetni.
- (15) Olyan intézkedésekre is szükség van, amelyek a lehető legkisebb szintre csökkentik a behozatali engedélyekkel kapcsolatos olyan spekulatív lépéseket [helyesen: kérelmeket], amelyek a vámkontingensek részleges kihasználásához vezethetnek. Az érintett termék jellegéből és értékéből kifolyólag a fokhagyma minden egyes tonnájára – amelyre behozatali engedélykérelmet nyújtottak be – biztosítékot kell letétbe helyezni. A biztosíték összegének elég magasnak kell lennie a spekulatív kérelmek kiszűréséhez, de nem annyira magasnak, hogy elriassa a fokhagymával kapcsolatban valós kereskedelmi tevékenységet folytató importőröket. [...]

- 4 E rendeletnek a „Vámkontingens megnyitása és alkalmazandó vámok” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) [...] a 0703 20 00 KN-kód alá tartozó friss vagy hűtött fokhagyma [...] Közösségbe történő behozatalára vonatkozó vámkontingenseket megnyitják az e rendeletben meghatározott feltételek alapján E rendelet I. melléklete meghatározza az egyes vámkontingensek mennyiségét, azt a behozatali vámkontingens-időszakot és -alidőszakokat, amelyekre azokat alkalmazni kell, valamint a tételszámot.

(2) Az (1) bekezdésben említett kontingensek keretében behozott fokhagymára alkalmazandó értékvám 9,6%.”

- 5 Az említett rendelet „Importőrök besorolása” címet viselő 4. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőket írja elő:

„(2) »Hagyományos importőrnek« tekintendő az, aki igazolni tudja, hogy:

a) [...] fokhagymára vonatkozó behozatali engedélyt [...] kapott és használt az előző három lezárult behozatali vámkontingens-időszakban; valamint

b) [...] gyümölcs- és zöldségtermékekből a kérelmét megelőző utolsó lezárult behozatali vámkontingens-időszak folyamán legalább 50 tonnát hozott be a Közösségbe.

[...]

(3) »Új importőr«: az a (2) bekezdésben nem említett importőr, aki [...] gyümölcs- és zöldségtermékekből a megelőző két lezárult behozatali vámkontingens-időszak, illetve a megelőző két naptári év mindegyikében legalább 50 tonnát importált a Közösségbe.”

- 6 Ugyanezen rendeletnek „Az importengedélyek bemutatása” című 5. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Az I. mellékletben említett kontingenseknek megfelelően szabad forgalomba bocsátott fokhagymára vonatkozó behozatali engedélyekre a továbbiakban »A« engedélyekként kell hivatkozni.

Egyéb behozatali engedélyekre a továbbiakban »B« engedélyekként kell hivatkozni.”

- 7 A 341/2007 rendeletnek „Az »A« engedélykérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos általános rendelkezések” című 6. cikke (2) és (4) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(2) A [...] biztosíték összege tonnánként 50 [euró].

[...]

(4) [...] az »A« engedélyekből fakadó jogok nem ruházhatók át.”

- 8 Az említett rendelet „Hagyományos importőrök referenciamennyisége” című 8. cikkének a szövege a következő:

„E fejezet alkalmazásában a »referenciamennyiség« a 4. cikk értelmében egy hagyományos importőr által behozott fokhagymamennyiséget jelenti az alábbiak szerint:

a) azon hagyományos importőrök esetében, akik 1998 és 2000 között hoztak be fokhagymát az 1995. január 1-jei összetételű Közösségbe, az 1998-as, 1999-es vagy 2000-es naptári évek egyikében behozott legnagyobb fokhagymamennyiség;

- b) a hagyományos importőrök esetében, akik 2001 és 2003 között hoztak be fokhagymát a Cseh Köztársaságba, Észtországba, Ciprusra, Lettországra, Litvániába, Magyarországra, Máltára, Lengyelországba, Szlovéniába vagy Szlovákiába, az alábbi időszakok egyikében behozott legnagyobb fokhagymamennyiség:
- i. a 2001-es, 2002-es vagy 2003-as naptári év;
  - ii. a 2001/02-es, 2002/03-as vagy 2003/04-es behozatali vámkontingens-időszak;
- c) azon hagyományos importőrök esetében, akik 2003 és 2005 között hoztak be fokhagymát Bulgáriába vagy Romániába, az alábbi időszakok egyikében behozott legnagyobb fokhagymamennyiség:
- i. a 2003-as, 2004-es vagy 2005-ös naptári év;
  - ii. a 2003/04-es, 2004/05-ös vagy 2005/06-os behozatali vámkontingens-időszak;
- d) az a), b) vagy c) pont hatálya alá nem tartozó hagyományos importőrök esetében azon első három lezárult behozatali időszak egyikének legnagyobb behozott fokhagymamennyiségét kell figyelembe venni, amely alatt az 565/2002/EK rendelet, az 1870/2005/EK rendelet vagy az e rendelet szerinti behozatali engedélyt kapták.

[...]

- 9 A 341/2007 rendeletnek „Az »A« engedélykérelmek esetében alkalmazandó korlátozások” című 9. cikke (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Egy hagyományos importőr által benyújtott, az »A« engedélykérelmekben szereplő teljes mennyiség egyetlen behozatali vámkontingens-időszakban sem haladhatja meg az importőr referenciamennyiségét. Az e szabálynak meg nem felelő engedélykérelmeket a tagállamok illetékes hatóságai elutasítják.”

Az 1291/2000/EK rendelet

- 10 A 341/2007 rendelet 2. cikke értelmében a rendelet által megnyitott vámkontingensekre a 2007. december 4-i 1423/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 317., 36. o.) módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2000. június 9-i 1291/2000/EK bizottsági rendeletet (HL L 152., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 29. kötet, 145. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 34. kötet, 485. o.; a továbbiakban: 1291/2000 rendelet) kell alkalmazni.
- 11 Az 1291/2000 rendelet (21) preambulumbekzdése szerint az importőr által nyújtott biztosítékot egészben vagy részben vissza kell tartani, ha a behozatalra vagy a kivitelre nem vagy csak részben kerül sor a behozatali engedély vagy a tanúsítvány érvényességi ideje alatt.
- 12 Az 1291/2000/EK rendelet 35. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[...] [H]a az import [...]kötelezettséget nem teljesítették, a biztosítékot vissza kell tartani olyan összegben, ami megfelel:

- a) az engedélyen vagy tanúsítványon feltüntetett mennyiség 95%-a; és

b) a ténylegesen importált vagy exportált mennyiség közötti különbségnek.

[...]

Ha az importált [...] mennyiség kevesebb, mint az engedélyen vagy a tanúsítványon feltüntetett mennyiség 5%-a, a biztosíték teljes összegét vissza kell tartani.

[...]”

A 2988/95/EK, Euratom rendelet

- 13 Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom rendelet (HL L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.) 4. cikke a következőket írja elő:

„(1) Főszabályként minden szabálytalanság a jogtalanul megszerzett előny elvonását vonja maga után:

- tartozás tárgyát képező vagy jogtalanul kapott összegek utáni fizetési vagy visszafizetési kötelezettség formájában,
- az előny iránti kérelemhez vagy előleg fizetésekor nyújtott biztosíték teljes vagy részleges elvesztésével.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések alkalmazása a megszerzett előny, valamint – megfelelő rendelkezés esetében – az átalány alapján meghatározható kamat elvonására korlátozódik.

(3) Azok a cselekmények, amelyekről megállapítható, hogy céljuk az adott ügyben alkalmazandó közösségi jog célkitűzéseivel ellentétes előnyszerzés azáltal, hogy mesterséges módon teremtik meg az előny megszerzéséhez szükséges feltételeket, az előny megszerzésének megghiúsulását vagy annak elvonását eredményezik.

(4) Az e cikkben előírt intézkedések nem minősülnek szankciónak.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 14 Az alapeljárás Kínából származó fokhagymának az Európai Unióba való behozatalára irányuló ügyleteket érint, melyeket a 2007-es év végén és a 2008-as év elején hajtott végre a SICES, az Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., az Agricola Lusina srl, a Romagnoli Fratelli SpA, az Agrimediterranea srl, Parini Francesco, a Novafruit srl, valamint az Evergreen Fruit Promotion srl. Ezek a 241/2007 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében újnak minősülő importőrök e rendelettel összhangban kiadott „A” engedéllyel rendelkeztek. Az érintett behozatok ennek alapján mentesültek a nettó tonnánkénti 1200 eurós mértékvám alól.
- 15 Az Agenzia Dogane a fent említett fokhagyma-behozatali műveletekre vonatkozó vámáru-nyilatkozatok utólagos ellenőrzése során a 2010-es év végén vámhelyesbítésről és -megállapításról szóló határozatokat bocsátott ki. Ezek a határozatok a nettó tonnánkénti 1200 eurós mértékvám alóli mentességnek a 2988/95 rendelet 4. cikke alapján való visszavonásán alapultak, melynek indoka az, hogy az említett behozatali ügyletek az említett mértékvámot kikerülték.
- 16 Az Agenzia Dogane különösen az általa csalárdnak vélt, alábbi mechanizmust kifogásolta:

- először a Duoccio vagy a Tico srl (a továbbiakban: Tico) egy kínai szállítótól fokhagymát vásárolt;

- másodszer a Duoccio és a Tico az Unióba való behozatalt megelőzően az árut eladta az alapügy tárgyát képező, „A” engedélyekkel rendelkező importőröknek, akik ezt követően végrehajtották a behozatalt, és
  - harmadszor, a behozatalt követően az említett importőrök az említett árut ismételten értékesítették a Duoccio részére.
- 17 A Duoccio mind a fokhagyma behozatalának piacán a 341/2007 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett hagyományos importörként, mind pedig a fokhagyma értékesítésének piacán nagykereskedőként tevékenykedett. Az alapügy tényállásának időpontjában a Duoccio uniós fogyasztói keresletet kívánt kielégíteni, de a saját „A” engedélyeit már kimerítette, így többé nem tudott kedvezményes tarifával fokhagymát importálni. Ezenfelül a mértékvámot olyan szinten állapították meg, hogy a vámkontingensen kívüli fokhagyma-behozatal nem volt kifizetődő.
- 18 Az Agenzia Dogane álláspontja szerint a fokhagymának a Duoccio és a Tico által az alapügyben félként részt vevő importőrök részére történő, majd az ezen importőrök által a Duoccio részére történő két egymást követő eladása az „A” engedélyekből származó jogok átruházására vonatkozóan a 2007/341 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt tilalom kikerülését célozta. A kikerülés abból adódik, hogy a Duoccio már a behozatal megtörténte előtt vállalta a szabad forgalomba bocsátott fokhagyma megvásárlását. E társaságot tehát olyan tényleges importörnek kell tekinteni, amely a preferenciális tarifában úgy részesült, hogy arra nem volt jogosult.
- 19 Az alapügy felperesei a vámhelyesbítésről és -megállapításról szóló határozatokkal szemben keresetet indítottak a Commissione tributaria provinciale di Venezia előtt. E bíróság a keresetek egyesítését követően azokat elutasította. Megállapította, hogy – bár a különböző eladási ügyletek érvényesek – a tényleges importör a Duoccio, és nem az alapügy tárgyát képező, „A” engedéllyel rendelkező importőrök. Álláspontja szerint olyan súlyos, pontos és egybevágó tényezők állnak fenn, amelyek a jogi eszközök fiktív jellegére engednek következtetni, melyeket kizárólag abból a célból alkalmaztak, hogy kedvezményes vámtétellel hozhassák be a fokhagymát, és megkerüljék az „A” engedélyből származó jogok átruházására vonatkozó tilalmat. A Commissione tributaria provinciale di Venezia álláspontja szerint a jelen ügy tényállása joggal való visszaélésnek minősül.
- 20 A Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre, amelyhez az alapügy felperesei fellebbezést nyújtottak be a Commissione tributaria provinciale di Venezia ítéletével szemben, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:
- „Úgy kell-e értelmezni a [...] 341/2007 [...] rendelet 6. cikkét, hogy a kínai eredetű fokhagyma GATT-kontingens keretében történő vámkedvezményes behozatalára vonatkozó engedély jogellenes átruházását képezi az a körülmény, hogy ezen engedély jogosultja az esedékes vám megfizetését követően azon, behozatali engedéllyel rendelkező másik gazdasági szereplő részére történő átruházással hozza forgalomba az említett fokhagymát a belső piacon, amelytől korábban az említett fokhagymát vásárolta?”
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság a 2013. május 28-i határozatával kiegészítette a 2013. február 12-i előzetes döntéshozatalra utaló határozatot. Pontosította, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel a Bíróságtól azt kívánja megtudni, hogy a kedvezményes tarifával történő behozatalra vonatkozó engedélyek használatának a jogszerűségéhez elég-e, ha az ilyen engedélyek jogosultja a szóban forgó fokhagymát szabad forgalomba bocsátja, anélkül hogy az e szabad forgalomba bocsátást megelőző és követő kereskedelmi tevékenységek számítanának.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben foglalt eljárás keretében egyedül a jogvitában eljáró és a meghozandó bírósági döntésért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje egyrészt az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét ítéletének meghozatalához, másrészt a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját (lásd különösen a C-138/10. sz. DP grup ügyben 2011. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-8369. o.] 28. pontját).
- 23 Ezen eljárás keretében azonban a Bíróságnak a nemzeti bíróság részére hasznos választ kell adnia, amely lehetővé teszi az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntését. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket. Ezenfelül a Bíróság feladata az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk előterjesztett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (lásd különösen a fent hivatkozott DP Grup ügyben hozott ítélet 29. pontját).
- 24 E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügyben nem került sor az „A” engedélyek vagy az ilyen engedélyekből származó jogok semmilyen átruházására. Kizárólag az áru átruházása történt meg, először egy gazdasági szereplő által egy importőrre, majd az Unióba való behozatalt követően ezen importőr által ugyanezen gazdasági szereplőre.
- 25 Tekintettel arra, hogy a 341/2007 rendelet 6. cikkének (4) bekezdése csak az „A” engedélyből származó jogok átruházására vonatkozóan ír elő tilalmat, úgy tűnik, hogy az említett rendelkezés nem szabályozza azt a helyzetet, amelyben a csökkentett vámtétellel való behozatalra vonatkozó engedély jogosultja megvásárol valamely árut egy adott piaci szereplőtől annak behozatalt megelőzően, majd e piaci szereplőnek azt újraértékesíti az árunak az Unióba való behozatalt követően.
- 26 Ezenfelül az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy külön-külön vizsgálva az alapügy tárgyát képező adásvétel, behozatal és ismételt adásvétel jogi értelemben érvényes volt. Konkrétan a behozatal tekintetében a kedvezményes tarifa megadásának valamennyi alaki feltétele teljesült, és az alapügy tárgyát képező importőrök a jogszerűen szerzett „A” engedélyek segítségével vámkezelték a szóban forgó árut.
- 27 A Bíróság elé terjesztett észrevételekből mindazonáltal az következik, hogy az Unión belüli vásárlónak, aki a 341/2007 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében hagyományos importőr is volt, ezekkel az ügyletekkel az volt a célja, hogy lehetővé váljon a számára az e rendelet által előírt vámkontingens keretén belül importált fokhagyma beszerzése. Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság szerint ez a körülmény a joggal való visszaélés fennállásának megállapítása keretében releváns lehet.
- 28 Következésképpen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést úgy kell tekinteni, mint amely annak megválaszolására irányul, hogy a 341/2007 rendelet 6. cikkének (4) bekezdését – bár önmagában nem szabályozza az olyan ügyleteket, amelyek keretében a csökkentett tarifával való behozatalra vonatkozó engedéllyel rendelkező importőr az Unióba való behozatal előtt az árut megvásárolja valamely más olyan piaci szereplőtől, aki az ezen rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében maga is hagyományos importőrnek minősül, de aki a saját csökkentett vámtarifával való behozatalra vonatkozó engedélyének kereteit kimerítette, majd ezt követően e piaci szereplőnek az Unióba való behozatalt követően ezen árut ismételt eladja – értelmezhető-e úgy, hogy azzal ellentétesek az ilyen ügyletek, mivel azok joggal való visszaélésnek minősülnek.

- 29 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem lehet az uniós jogi normákra család módon vagy visszaélészerűen hivatkozni (lásd különösen a C-367/96. sz. Kefalas-ügyben 1998. május 12-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-2843. o.] 20. pontját, a C-373/97. sz. Diamantis-ügyben 2000. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-1705. o.] 33. pontját, valamint a C-255/02. sz., Halifax és társai ügyben 2006. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-1609. o.] 68. pontját).
- 30 Az uniós jogi szabályozás alkalmazását ugyanis nem lehet oly módon kiterjeszteni, hogy az vonatkozzon a gazdasági szereplők visszaélészerű magatartására is, vagyis azon ügyletekre, amelyeket nem a rendes kereskedelmi ügyletek keretében hajtanak végre, hanem kizárólag abból a célból, hogy család módon részesüljenek az uniós jog által biztosított előnyökből (lásd különösen a fent hivatkozott Halifax és társai ügyben hozott ítélet 69. pontját).
- 31 A visszaélészerű magatartás fennállásának megállapításához egy objektív és egy szubjektív elem együttes fennállása szükséges.
- 32 Ami az objektív elemet illeti, az objektív körülmények összességéből annak kell következnie, hogy az uniós szabályozás által előírt feltételek formális betartása ellenére nem valósul meg e szabályozás célja (lásd különösen a C-110/99. sz. Emsland-Stärke-ügyben 2000. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-11569. o.] 52. pontját, valamint a C-515/03. sz. Eichsfelder Schlachtbetrieb ügyben 2005. július 21-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-7355. o.] 39. pontját).
- 33 Az ilyen megállapításhoz egy szubjektív elem fennállása is szükséges abban az értelemben, hogy az objektív körülmények összességéből ki kell tűnnie, hogy a szóban forgó ügyletek elsődleges célja valamely jogtalan előny megszerzése. A visszaélészerű magatartás tilalma nem releváns ugyanis azokban az esetekben, amikor a szóban forgó ügyleteknek lehet más magyarázata is, mint pusztán az előny elérése (a fent hivatkozott Halifax és társai ügyben hozott ítélet 75. pontja). A gazdasági szereplők szándékához kapcsolódó ezen elem fennállását megalapozhatja különösen az ügyletek tisztán mesterséges jellegének bizonyítéka (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Emsland-Stärke-ügyben hozott ítélet 53. pontját, valamint a C-425/06. sz. Part Service ügyben 2008. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-897. o.] 62. pontját).
- 34 Bár a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálása során szükség esetén pontosításokat adhat, amelyek célja, hogy iránymutatást adjanak a nemzeti bíróságnak az értelmezés során (a fent hivatkozott Halifax és társai ügyben hozott ítélet 77. pontja), ezen utóbbi bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben a visszaélészerű magatartást megvalósító elemek fennállnak-e (lásd különösen a fent hivatkozott Eichsfelder Schlachtbetrieb ügyben hozott ítélet 40. pontját, valamint a C-279/05. sz. Vonk Dairy Products ügyben 2007. január 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-239. o.] 34. pontját). Ebben az összefüggésben pontosítani kell, hogy a visszaélészerű magatartás fennállásának vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróságtól megköveteli, hogy az adott ügy valamennyi tényét és körülményét figyelembe vegye, beleértve a szóban forgó behozatalt megelőző és követő kereskedelmi ügyleteket is.
- 35 E tekintetben először is a 2007/341 rendelet célját illetően meg kell állapítani, hogy e rendeletnek a (9) és (10) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett (13) és (14) preambulumbekzdéséből az következik, hogy a vámkontingensek kezelése tekintetében fenn kell tartani a versenyt a tényleges importőrök között annak érdekében, hogy a piacot egyetlen importőr se tudja ellenőrzése alá vonni.
- 36 Márpedig az olyan ügyletek keretében, mint amilyenek az alapügy tárgyát képezik, a fent említett cél nem valósul meg. Igaz, hogy – amint az a Bíróság elé terjesztett észrevételekből kiténik – az Unión belüli vásárló, aki egyben hagyományos importőr is, az ilyen ügyletek útján nem szerez jogosultságot arra, hogy a 341/2007 rendelet 8. cikke szerint meghatározott referenciamennyiségét olyan alaphól számolják ki, amely magában foglalja a vámkezelést követően, importőröktől vásárolt áru mennyiségét is. Ezek az ügyletek tehát nem teszik lehetővé e vásárló számára, hogy növelje azt az árumennyiséget, amelyre vonatkozóan e rendelet 9. cikke értelmében „A” engedély iránti kérelmet terjeszthet elő.

Továbbra is igaz azonban az, hogy ezen ügyletek az olyan Unión belüli vásárló számára, aki egyben hagyományos importőr is, és aki a saját „A” engedélyeinek kereteit kimerítette, és ennek következtében többé nem importálhat kedvezményes tarifával fokhagymát, lehetővé tehetik, hogy kedvezményes tarifával importált fokhagymát vásároljon, és a piacon fennálló befolyását a számára kiosztott vámkontingens keretén túl kiterjessze.

- 37 Másodszor, a jelen ítélet 33. pontjában említett szubjektív elemet érintően meg kell állapítani, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, ahhoz, hogy az érintett ügyleteket úgy lehessen tekinteni, hogy azoknak az elsődleges célja valamely jogtalan előny megszerzése, szükséges, hogy az importőrök szándéka arra irányuljon, hogy az említett vásárlóra ilyen előnyt ruházzanak, és hogy az ügyleteknek ezen importőrök szempontjából ne legyen semmilyen gazdasági és kereskedelmi igazolása, melyet a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia. Annak e bíróság általi megállapítása, hogy az ilyen ügyleteknek fennáll a gazdasági és kereskedelmi igazolása, alapulhat például azon a körülményen, hogy az áru eladási árát olyan szinten határozták meg, amely lehetővé tette az importőrök számára, hogy az érintett eladásból jelentős hasznot húzzanak. Ugyanígy figyelembe vehető az a körülmény, hogy az 1291/2000 rendeletnek a 341/2007 rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 35. cikkéből az következik, hogy az importőrök kötelesek a számukra kiállított „A” engedélyek használatára, és e kötelezettség megszegése szankciót von maga után, és ezért az importőröknek valós érdekük fűződik a behozatalhoz, akár olyan ügyletek keretében, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik.
- 38 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy még ha ezeket az ügyleteket a vásárló azon szándéka is motiválja, hogy a kedvezményes tarifában részesüljön, és még ha az érintett importőrök ennek tudatában is vannak, nem tekinthető úgy *a priori*, hogy az ügyletek ezen utóbbi importőrök szempontjából nem rendelkeznek gazdasági és kereskedelmi igazolással.
- 39 Nem zárható ki azonban, hogy bizonyos körülmények között az olyan ügyleteket, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, mesterségesen tervezték meg, elsődlegesen a kedvezményes tarifában való részesülés céljából. Amint azt az Európai Bizottság az észrevételében említi, az ügyletek mesterséges jellegének megállapítását lehetővé tévő tényezők között szerepel például az a körülmény, hogy az „A” engedély jogosultja semmilyen kereskedelmi kockázatot nem vállalt, mivel a kockázatot valójában fedezi a vásárlója, aki szintén hagyományos importőr. Az ilyen mesterséges jelleg abból a körülményből is következhet, hogy az importőrök haszonkulcsa jelentéktelen, vagy az importőrök által az Unión belüli vásárló részére történő eladás a piaci árnál alacsonyabb áron történik.
- 40 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 341/2007 rendelet 6. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétesek az olyan ügyletek, amelyek keretében valamely importőr, aki csökkentett tarifával történő behozatalra vonatkozó engedélyek jogosultja, az Unión kívül árut vásárol valamely gazdasági szereplőtől, aki az ezen rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében maga is hagyományos importőrnek minősül, de aki a saját csökkentett vámtarifával való behozatalra vonatkozó engedélyeinek kereteit kimerítette, majd az árut az Unióba való behozatalt követően ismételt eladja e gazdasági szereplőnek. Az ilyen ügyletek azonban joggal való visszaélésnek minősülnek, ha azokat mesterségesen, elsődlegesen a kedvezményes tarifában való részesülés céljából hozták létre. A visszaélészerű magatartás fennállásának vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróságtól megköveteli, hogy az adott ügy valamennyi tényét és körülményét figyelembe vegye, beleértve a szóban forgó behozatalt megelőző és követő kereskedelmi ügyleteket is.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A harmadik országokból behozott fokhagymára és más mezőgazdasági termékekre vonatkozóan vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről, valamint származási bizonyítványok rendszerének bevezetéséről szóló, 2007. március 29-i 341/2006/EK bizottsági rendelet 6. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétesek az olyan ügyletek, amelyek keretében valamely importőr, aki csökkentett tarifával történő behozatalra vonatkozó engedélyek jogosultja, az Unión kívül árut vásárol valamely gazdasági szereplőtől, aki az ezen rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében maga is hagyományos importőrnek minősül, de aki a saját csökkentett vámtarifával való behozatalra vonatkozó engedélyeinek kereteit kimerítette, majd az árut az Unióba való behozatalt követően ismételt eladja e gazdasági szereplőnek. Az ilyen ügyletek azonban joggal való visszaélésnek minősülnek, ha azokat mesterségesen, elsődlegesen a kedvezményes tarifában való részesülés céljából hozták létre. A visszaélésszerű magatartás fennállásának vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróságtól megköveteli, hogy az adott ügy valamennyi tényét és körülményét figyelembe vegye, beleértve a szóban forgó behozatalt megelőző és követő kereskedelmi ügyleteket is.

Aláírások